

نجات در مفهوم ارتدوکس

شرایط بهره‌مندی از خون مسیح: تعمید

اهمیت تعمید برای نجات

:اهمیت تعمید از سخنان خداوند عیسی مسیح به نیکودیموس آشکار می‌شود

.آمین، آمین به تو می‌گویم، اگر کسی از نو مولود نشود، نمی‌تواند ملکوت خدا را ببیند» (یوحنا ۳:۳)

:سپس حضرت مسیح معنای این تولد را توضیح داد و در پاسخ به پرسش نیکودیموس فرمود

.آمین، آمین به تو می‌گویم، اگر کسی از آب و روح مولود نشود، نمی‌تواند داخل ملکوت خدا شود»

(یوحنا ۳:۵).

این آیه به صراحت بیان می‌کند که بدون تعمید، انسان نمی‌تواند وارد ملکوت شود و نمی‌تواند آن را

ببیند. بنابراین، در این دیدگاه، نجات از طریق تعمید است و ایمان مقدمه و زمینه‌ساز آن است

:همچنین خداوند با صراحت فرمود

.هر که ایمان آورد و تعمید یابد، نجات خواهد یافت» (مرقس ۱۶:۱۶)

:و هنگامی که شاگردان خود را برای انتشار ملکوت خدا در جهان فرستاد، به آنان فرمود

پس رفته، همهٔ امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به نام پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید و ایشان»

.را تعلیم دهید که همهٔ اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند» (متی ۲۸:۱۹-۲۰)

بنابراین، بر اساس این تفسیر، نجات شامل ایمان، که از طریق تعلیم و بشارت حاصل می‌شود، تعمید

.به‌عنوان دروازهٔ مستقیم ورود به زندگی مسیحی، و اعمال نیک از طریق حفظ احکام است

اگر تعمید برای نجات ضروری نبود، کافی بود خداوند به شاگردان خود بگوید: «بروید و ایمان را بشارت

دهید»، بدون آنکه تعمید را نیز ذکر کند

پولس رسول نیز توضیح می‌دهد که نجات از طریق تعمید انجام می‌شود و تعمید همان تولد دوم است.

او در رساله خود به تیطس، اسقف کریت، می‌گوید
اما چون مهربانی و لطف نجات‌دهنده ما خدا ظاهر شد، نه به سبب اعمال عادلانه‌ای که ما کرده بودیم،
بلکه محض رحمت خود، ما را نجات داد، به غسل تولد تازه و تجدید روح‌القدس» (تیطس ۳:۴-۵)
انجام تعمید از آغاز کلیسا
این اصلی که مسیح فرمود: «هر که ایمان آورد و تعمید یابد، نجات خواهد یافت»، از همان آغاز توسط
کلیسا دنبال شد
در روز پنطیکاست، پس از آنکه پطرس رسول سخنان ایمان را بیان کرد و شنوندگان در دل‌های خود متأثر
شدند، به آنان گفت
توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی مسیح برای آمرزش گناهان تعمید یابد و عطیۀ روح‌القدس را»
خواهید یافت» (اعمال ۲:۳۷-۳۸)
بر اساس این آیه، آمرزش گناهان با تعمید ارتباط دارد. و چگونه انسان می‌تواند بدون آمرزش گناهان
نجات یابد؟ بنابراین، در این دیدگاه، تعمید برای نجات انسان ضروری است؛ زیرا گناهان در آن آمرزیده
می‌شوند و زمینه برای دریافت روح‌القدس فراهم می‌گردد
عطیۀ روح‌القدس نیز در سر دوم از اسرار کلیسا، یعنی سر مسیح مقدس یا «میرون»، دریافت می‌شود.
آیۀ مذکور همه این مفاهیم را در کنار یکدیگر نشان می‌دهد
در روز پنطیکاست، پس از سخنان پطرس درباره تعمید
«کلام او را با شادی پذیرفتند و تعمید یافتند؛ و در آن روز قریب به سه هزار نفر به ایشان پیوستند»
اگر تنها ایمان برای نجات کافی بود، پس چرا سه هزار نفر در همان روز تعمید گرفتند؟ بسیار ساده‌تر بود
«که رسولان به آنان بگویند: «چون ایمان آورده‌اید، بروید؛ همین کافی است و نجات یافته‌اید
همچنین می‌بینیم که خواجه حبشی، پس از آنکه به وسیلۀ فیلیپس ایمان آورد، بلافاصله گفت
چه چیز مانع است که تعمید بگیرم؟» (اعمال ۸:۳۶)
فیلیپس او را به آب برد و تعمیدش داد و او با شادی راه خود را ادامه داد
زندان‌بان فیلیپی نیز که به وسیلۀ پولس و سیلاس ایمان آورد
در همان ساعت شب تعمید یافت، او و تمام کسانش» (اعمال ۱۶:۳۳)
کرنیلیوس نیز که فرشته خدا بر او ظاهر شده بود و به او گفته بود که دعاها و صدقاتش در حضور خدا
به یاد آورده شده است، پس از آنکه پطرس سخنان حیات را برای او بیان کرد و روح‌القدس بر همه
کسانی که سخن را می‌شنیدند نازل شد، پطرس گفت
آیا کسی می‌تواند آب را منع کند که اینان تعمید نیابند، کسانی که روح‌القدس را همچون ما یافته‌اند؟»
و دستور داد که آنان به نام خداوند تعمید یابند (اعمال ۱۰:۴۷-۴۸)
لیڈیا، فروشنده ارغوان، نیز هنگامی که به وسیلۀ پولس رسول ایمان آورد
او و اهل خانه‌اش تعمید یافتند» (اعمال ۱۶:۱۵)
عبارت زیبایی که پولس رسول درباره تعمید می‌گوید این است
زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافته‌اید، مسیح را در بر کرده‌اید» (غلاطیان ۳:۲۷)
بنابراین، طبق این برداشت، انسان در تعمید مسیح را بر خود می‌پوشاند. چه نجاتی بزرگ‌تر از این؟
پس تعمید دروازه‌ای است که انسان از طریق آن وارد مسیر نجات می‌شود و ایمان، مقدمه و زمینه آن
است.
این نکته از آن جهت تأکید می‌شود که بسیاری از پروتستان‌ها تصور می‌کنند ایمان به‌تنهایی برای نجات
انسان کافی است، یا معتقدند تولد دوباره از طریق ایمان حاصل می‌شود و نه از طریق تعمید؛ در حالی
که در این تفسیر، آیۀ «غسل تولد تازه» (تیطس ۳:۵) صراحتاً به تعمید اشاره دارد
همچنین پولس رسول در رساله افسسیان می‌گوید
ای شوهران، زنان خود را محبت کنید، چنانکه مسیح نیز کلیسا را محبت نمود و خویشتن را برای آن»
داد، تا آن را تقدیس نموده، به غسل آب به‌وسیله کلام طاهر سازد، تا کلیسای مجید را نزد خود حاضر
سازد که لکه و چین یا هیچ چیز مثل آن نداشته باشد» (افسسیان ۵:۲۵-۲۶)
عبارت «غسل آب به‌وسیله کلام» در این تفسیر به این معناست که کلیسا از طریق آب، یعنی تعمید،

تقدیس می‌شود و «کلام» به بشارت و تعلیم اشاره دارد.
 پس عبارت «غسل آب» به تعمید اشاره می‌کند و انسان از طریق بشارت و تعلیم به تعمید می‌رسد. این همان چیزی است که در فرمان مسیح نیز دیده می‌شود:
 «...شاگردشان سازید... تعمیدشان دهید»
 یعنی «شاگردشان سازید» از طریق کلام و تعلیم، و «تعمیدشان دهید» از طریق غسل آب
 توضیح الهیاتی درباره اهمیت تعمید
 تعلیم مسیحی ارتدوکس درباره تعمید به عنوان وسیله نجات چیست؟ چرا تعمید برای نجات ضروری دانسته می‌شود؟
 کتاب مقدس می‌گوید
 مزد گناه موت است» (رومیان ۶:۲۳)
 بنابراین، مرگ باید واقع شود و مسیر نجات با مرگ آغاز می‌شود، در مرگ ادامه پیدا می‌کند و در نهایت نیز با مرگ به پایان می‌رسد.
 به عبارت دیگر
 الف) نجات با مرگ آغاز شد
 ب) نجات با مرگ ادامه می‌یابد
 ج) نجات با مرگ کامل می‌شود
 نجات با مرگ آغاز شد
 نجات با مرگ مسیح بر صلیب آغاز شد؛ او بهای گناه را پرداخت و ما را با خون خود خرید
 اما چگونه این نجات به انسان می‌رسد؟
 بر اساس این تعلیم، انسان باید در مرگ مسیح شریک شود؛ یعنی با مسیح بمیرد، با او قیام کند و با او جلال یابد. از این رو پولس رسول می‌گوید
 تا او و قوت قیامتش و شراکت در رنج‌هایش را بشناسم و با مرگ او مشابه گردم» (فیلیپیان ۳:۱۰)
 اگر انسان در این مرگ شریک نشود، مرگ دوم، یعنی عذاب ابدی در دریاچه آتش، نصیب او خواهد شد (مکاشفه ۲۰:۱۴).
 اما چگونه انسان وارد این مرگ می‌شود و در مرگ مسیح شریک می‌گردد؟
 این امر از طریق تعمید انجام می‌شود. پولس رسول می‌گوید
 آیا نمی‌دانید که جمیع ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در موت او تعمید یافتیم؟ پس با او در «موت دفن شدیم به وسیله تعمید» (رومیان ۶:۳-۴)
 مرگ و دفن ما با مسیح باعث می‌شود که در جلال قیامت او نیز شریک شویم. پولس می‌گوید
 زیرا اگر با او در شبیه مرگش متحد شدیم، در قیامت او نیز چنین خواهیم شد... و اگر با مسیح «مرده‌ایم، یقین داریم که با او زیست نیز خواهیم کرد» (رومیان ۶:۵، ۸)
 بنابراین، خلاصه مطلب چنین است
 مزد گناه مرگ است. پس انسان باید بمیرد و دفن شود؛ اما مسیح به جای ما مرد. ما نیز باید در مرگ او شریک شویم تا از ثمرات مرگ مسیح بی‌بهره نمایم
 نمی‌توان مسیح را رها کرد که به تنهایی برای ما بمیرد، بدون اینکه ما نیز در مرگ او شریک شویم یا دست‌کم در مرگ او مشابه گردیم و در رنج‌های او شرکت کنیم
 رسول می‌گوید
 با او مردیم... با او دفن شدیم... با شبیه مرگ او متحد شدیم... انسان قدیم ما با او مصلوب شد... و «اگر با مسیح مرده‌ایم، یقین داریم که با او زیست نیز خواهیم کرد» (رومیان ۶:۳-۸)
 این مرگ، بر اساس تعلیم کتاب مقدس، در تعمید تحقق می‌یابد. انسان در آب تعمید فرو می‌رود، گویی در حوض تعمید دفن می‌شود؛ همان‌طور که پولس می‌گوید
 با او در موت دفن شدیم به وسیله تعمید» (رومیان ۶:۴)
 سپس انسان از آب بیرون می‌آید و در تازگی حیات زندگی می‌کند، زیرا انسان قدیم او مصلوب شده است
 تا بدن گناه از کار بیفتد

بنابراین، در این دیدگاه، تعمید برای نجات ضروری است، زیرا انسان را در مرگ مسیح شریک می‌کند. تعمید ایمانی است به اینکه مرگ وسیلهٔ رسیدن به حیات است و اعترافی است به اینکه مزد گناه مرگ است.

کسانی که می‌گویند نجات فقط با ایمان و بدون تعمید حاصل می‌شود، از دیدگاه این متن هنوز معنای کامل ایمان را درک نکرده‌اند.

ایمان چیست؟

ایمان یعنی باور داشته باشی که مزد گناه مرگ است؛ باور داشته باشی که مسیح به خاطر تو مرده است؛ و باور داشته باشی که تو نیز باید با او بمیری تا همراه او زنده شوی.

بنابراین ایمان تو را به همان نتیجه‌ای می‌رساند که گفته شد.

نجات با مرگ مسیح آغاز شد. مسیح بهای نجات را پرداخت. سپس ما برای دریافت این نجات، با مسیح در تعمید مردیم و با او دفن شدیم.

نجات با مرگ ادامه می‌یابد.

پولس رسول می‌گوید

همچنین شما نیز خود را برای گناه مرده انگارید، اما برای خدا در مسیح عیسی زنده؛ پس گناه در بدن»

فانی شما حکمرانی نکند تا شهوات آن را اطاعت نمایند» (رومیان ۶:۱۱-۱۲)

این سخن، طبق تفسیر ارتدوکس، معنای ایمان را به‌خوبی توضیح می‌دهد.

«گناه در بدن فانی شما حکمرانی نکند»

ما از طریق مرگ وارد نجات شده‌ایم؛ بنابراین باید همچنان نسبت به شهوات دنیوی مرده باشیم. تا

زمانی که بدن ما نسبت به گناه مرده است، عمل نجات در ما ادامه دارد.

اما اگر شهوات بدن دوباره از این مرگ برخیزند و فعال شوند، انسان در معرض از دست دادن نجات قرار

می‌گیرد؛ زیرا نجات بدون مرگِ نفس نسبت به گناه کامل نمی‌شود.

از این رو در نیایش ساعت نهم کلیسا می‌گوییم

«ای مسیح، خدای ما، حواس جسمانی ما را بمیران و ما را نجات ده»

این امر با سخن کتاب مقدس نیز هماهنگ است.

اگر به‌وسیلهٔ روح اعمال بدن را می‌میرانید، خواهید زیست» (رومیان ۸:۱۳)

پولس همچنین می‌گوید

پس موت در ما عمل می‌کند» (دوم قرنتیان ۴:۱۲)

و:

زیرا ما که زنده‌ایم، دائماً به خاطر عیسی به موت سپرده می‌شویم، تا حیات عیسی نیز در بدن فانی ما»

ظاهر شود» (دوم قرنتیان ۴:۱۱)

همچنین می‌گوید

اگر مسیح در شماست، بدن به سبب گناه مرده است، اما روح به سبب عدالت حیات دارد» (رومیان

۸:۱۰)

و نیز

به خاطر تو تمام روز کشته می‌شویم و مثل گوسفندان برای ذبح محسوب می‌شویم» (رومیان ۸:۳۶)

بنابراین، در مسیر نجات، باید بدن نسبت به گناه مرده باشد و مرگ بر اعمال و شهوات آن اثر کند.

معنای «به حیات او نجات می‌یابیم» چیست؟

در اینجا با آیه‌ای روبه‌رو می‌شویم که می‌گوید

زیرا اگر در حالی که دشمن بودیم، به‌واسطهٔ مرگ پسرش با خدا مصالحه کردیم، پس به طریق اولی،»

در حالی که مصالحه کرده‌ایم، به حیات او نجات خواهیم یافت» (رومیان ۵:۱۰)

معنای «به حیات او نجات خواهیم یافت» چیست؟

یک معنا این است که ما به‌واسطهٔ حیات مسیح به‌عنوان شفیع و کاهن ابدی، نجات می‌یابیم؛ زیرا مسیح

تا ابد بر اساس رتبهٔ ملکی صدق کاهن است.

کتاب مقدس می‌گوید

از این رو نیز قادر است کسانی را که به وسیله او نزد خدا می‌آیند، کاملاً نجات بخشد، چون همیشه زنده» است تا برای ایشان شفاعت کند» (عبرانیان ۷:۲۵)

پس ما به حیات مسیح به عنوان شفیع خود نیاز داریم؛ زیرا همچنان مرتکب خطا می‌شویم: یوحنا رسول می‌گوید

اگر کسی گناه کند، شفيعی نزد پدر داریم، یعنی عیسی مسیح عادل» (اول یوحنا ۲:۱)
تداوم شفاعت مسیح برای ما نشان می‌دهد که ما همچنان به نجات نیاز داریم و عمل نجات در زندگی ما ادامه دارد

اما معنای زیبای دیگری نیز برای عبارت «به حیات او نجات می‌یابیم» وجود دارد: پولس رسول می‌گوید

با مسیح مصلوب شده‌ام، ولی زندگی می‌کنم؛ لیکن نه من، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند»» (غلاطیان ۲:۲۰)

او می‌گوید: «با مسیح مصلوب شده‌ام.» این همان مرگ است؛ یعنی مصلوب شدن بدن با هواها و شهوات

همان‌طور که رسول می‌گوید

و آنانی که از آن مسیح عیسی هستند، جسم را با هوس‌ها و شهواتش مصلوب کرده‌اند» (غلاطیان ۵:۲۴)

به این شکل نجات می‌یابیم: هنگامی که مسیح در ما زندگی کند عبارت «من زندگی نمی‌کنم» به معنای تسلیم کامل اراده به خداوند است؛ به گونه‌ای که انسان دائماً بگوید:

«اراده من نباشد، بلکه اراده تو»

در چنین حالتی، انسان گویی مرده است و دیگر «خود» او حاکم نیست؛ بلکه مسیح در او زندگی می‌کند

:او به مسیح می‌گوید

«من به وسیله مرگ تو نجات می‌یابم و همچنین به وسیله حیات تو که در من زندگی می‌کنی»

:این، طبق مفهوم ارتدوکس از نجات، معنای صحیح نجات است

ما به وسیله مرگ مسیح نجات یافتیم، هنگامی که در تعمید با او مردیم؛ و همچنین به وسیله حیات مسیح که در ماست نجات می‌یابیم، هنگامی که کاملاً خود را به اراده او تسلیم می‌کنیم و همراه پولس می‌گوییم

«من زندگی نمی‌کنم، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند»

نجات با مرگ کامل می‌شود

گفتیم که نجات با مرگ در تعمید آغاز می‌شود و با مردن نسبت به شهوات و امیال جهان ادامه پیدا می‌کند

اما تا چه زمانی؟

:کتاب مقدس می‌گوید

تا به موت امین باش، تا تاج حیات را به تو بدهم» (مکاشفه ۲:۱۰)

بنابراین، این مسیر در انسان ادامه پیدا می‌کند تا زمانی که بدن واقعاً بمیرد

تا زمانی که اعمال بدن را می‌میرانیم، همچنان در مسیر نجات هستیم. چه زمانی به پایان این مسیر می‌رسیم؟

هنگامی که می‌میریم و به جهان دیگر منتقل می‌شویم

بنابراین، انسان هنوز در حال پیمودن این مسیر است. آیا می‌تواند در نیمه راه بایستد و فریاد بزند: «من نجات یافته‌ام»؟

:اینجاست که متن بر فروتنی تأکید می‌کند و به سخن رسول اشاره می‌کند

به عاقبت رفتار ایشان نظر کنید» (عبرانیان ۱۳:۷)

پس نباید بیهوده افتخار کرد؛ زیرا بسیاری با روح آغاز کردند اما با جسم به پایان رساندند (غلاطیان ۳:۳)